

[Handelsministeren.]

stændigheder ikke falde i Traad med de Bestræbelser, der udfoldes, for at man skal faa Renten ned, og for at Samfundet skal øve sin Indflydelse paa Pengeverdenen.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde adskillige Bemærkninger til mig, som jeg i og for sig syntes godt om — han gjorde naturligvis ogsaa Bemærkninger, som jeg syntes mindre godt om. Han gjorde den rigtige Bemærkning, at Staten bør have en ubetinget Indflydelse paa Seddelbanken og dens Ledelse, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var han utilfreds med, at Lovforslaget var formet, som det er formet dette Forhold vedrørende, idet det ærede Medlem havde den Opfattelse, at der ikke var lagt tilstrækkelig Vægt paa Varetagelsen af Samfundets, af Statens Interesser, man havde i alt for høj Grad formet Lovforslaget saaledes, at man kunde give en enkelt Mand et særligt Herredømme i Banken.

I denne Forbindelse nævnte det ærede Medlem Reglementet, som giver Rettesnor for mangt og meget Bankens Bestyrelses vedrørende, og det ærede Medlem fremsatte Ønske om, at dette Reglement, eller i hvert Fald Udkastet til det, maatte komme til at foreligge for Udvalget. Jeg har allerede udtalt mig derom, og jeg kan paa ny sige, at jeg ikke skal gøre nogen Indvending imod, at Udkastet bliver forelagt Rigsdagen. Men den endelige Udformning af Reglementet maa jo ifølge Lovforslaget tilkomme Repræsentantskabet, det kommer man ikke udenom; det er en Overgangsordning, vi her skal arbejde med, men dermed er ikke sagt, at Rigsdagen ikke kan faa Indflydelse ogsaa paa dette Forhold.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i hans Betragtning med Hensyn til Indflydelsen paa Landets Pengepolitik. Jeg deler ganske den Opfattelse — det har jeg ogsaa givet Udtryk for i Bemærkningerne og paa anden Maade —, at man kan i nok saa høj Grad fremsætte Ønske om, at det er den private Bank, der her skal have den afgørende Indflydelse — Erfaringerne har dog gennem Aarene vist, at den private Banks Herredømme ikke kan opretholdes, naar der kommer Krisetider. I normale Tider kan den klare sig selv, men saa snart der opstaar vanskelige Perioder, Krisetider, bliver det nødvendigt for den private Bank at henvende sig til Staten, og det bliver ogsaa nødvendigt for Staten at henvende sig til den private Bank. De to Institutioners, Regeringens og Bankens, fælles Arbejde er nødvendigt for at

komme gennem Krisetider pengepolitisk, og der findes mig bekendt ikke noget Land i Europa, der ikke allerede har gjort den Erfaring og ogsaa praktiserer Forholdet i Overensstemmelse med den Opfattelse, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her gjorde gældende, og som ogsaa er min Opfattelse.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte sig om Bankens indre Værdi og sagde noget om, at der muligvis var skjulte Reserver — han brugte vist ikke dette Udtryk — i Nationalbanken; det er ogsaa berørt senere, jeg tror af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, ikke paa samme Maade, men hans Udtalelser tangerede i hvert Fald dette Spørgsmaal. Derom maa jeg sige, at der foretages i Øjeblikket en Opgørelse over Nationalbankens Aktiver og Passiver, en Opgørelse, som Bankinspektionen foretager sammen med en af Staten udpeget Statsrevisor. Jeg skal ikke her paa nogen Maade udtale mig om, hvorvidt der er skjulte Reserver i Nationalbanken eller ikke, jeg vil blot sige, at jeg tror, der er de Reserver, der skal være. I det hele taget er det jo vanskeligt at opgøre Nationalbankens virkelige Værdi, al den Stund man ikke ved, hvorledes Nationalbankens Indløsningspligt til syvende og sidst bliver reelt set. Det er klart, at den Guldbeholdning, der i Øjeblikket er til Stede, 133 Mill. Kr., har en helt anden Betydning, den Dag Stabiliseringen har fundet Sted paa det nuværende Grundlag i Forhold til Guldvalutaerne, end den har, hvis man sætter den i Forhold til den almindelige, oprindelige Paritet. Men det Spørgsmaal tror jeg ikke det er nogen Nytte til at drøfte videre ved denne Lejlighed. Vi ved jo, hvad det betyder, at Nationalbanken har en Guldbeholdning paa 133 Mill. Kr. — som for Resten ikke er helt fri og ubehæftet. Jeg tror ikke, det er muligt, som jeg forstaar, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gerne vilde have, at foretage en Opgørelse paa nærværende Tidspunkt. Vi er jo alle klar over, hvorledes Forholdet er, og nærmere tror jeg ikke vi kan komme til selve Spørgsmaalet end at sige: Vi ved, hvorledes Forholdet er, og saa maa vi vente til bedre Tider med at tage endeligt Standpunkt til, hvad der skal ske. Nu sagde det ærede Medlem ganske rigtigt, at den Bestemmelse, som vi har i den nugældende Valutalov, hvorefter Nationalbanken er forpligtet til at afstaa sin Fortjeneste til Staten ved Devaluering, er udgaaet. Dette er fuldkommen rigtigt, men saaledes som For-